

ผลของการจัดการเรียนรู้ด้วยกระบวนการสอนรูปแบบโต้แย้ง (ADI) ร่วมกับการเรียนรู้ดิจิทัล เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้วรรณคดีไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

The Effectiveness of Argument-Driven Inquiry Learning (ADI) with Digital Learning to Develop Academic Achievement in the Study of Thai Literature for 9th Grade Freshmen Students

ทักษิณ แก้วประเสริฐ*¹ สุภชฌาน ศรีเอี่ยม² ฐาปนา จ้อยเจริญ³
Thucksin kaewpraseri*¹ Supatcha Sri-lam² Thapana Choicharoen³

Thucksin.kaew@vru.ac.th*

ส่งบทความ 16 ธันวาคม 2566 แก้ไข 21 มกราคม 2567 ต้อนรับ 1 กุมภาพันธ์ 2567
Received: December,16 2023 Revised: January,21 2024 Accepted: February,1 2024

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้วรรณคดีไทย ด้วยกระบวนการสอนรูปแบบโต้แย้ง (ADI) ร่วมกับการเรียนรู้ดิจิทัลของห้องทดลอง ระหว่างหลังได้รับการเรียนรู้เทียบกับเกณฑ์ ร้อยละ 70 และ 2) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้วรรณคดีไทยหลังได้รับการเรียนรู้ระหว่างห้องทดลองกับห้องควบคุมที่ได้รับกระบวนการสอนรูปแบบปกติ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 2 ห้องเรียน คือ ห้องทดลอง (ม.3/6) จำนวน 40 คน และห้องควบคุม (ม.3/7) จำนวน 40 คน ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 ที่ได้มาจากการสุ่มแบบแบ่งกลุ่ม (Cluster random sampling) เครื่องมือในการวิจัย ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้รูปแบบโต้แย้ง (ADI) ร่วมกับการเรียนรู้ดิจิทัล แผนการจัดการเรียนรู้ รูปแบบปกติ และแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่าที

ผลการวิจัยพบว่า

- 1) ห้องทดลองมีผลสัมฤทธิ์หลังจัดการเรียนรู้วรรณคดีไทยด้วยกระบวนการสอนรูปแบบโต้แย้ง (ADI) ร่วมกับการเรียนรู้ดิจิทัลสูงกว่าเกณฑ์ ร้อยละ 70 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
- 2) ห้องทดลองมีผลสัมฤทธิ์หลังจัดการเรียนรู้วรรณคดีไทยด้วยกระบวนการสอนรูปแบบโต้แย้ง (ADI) ร่วมกับการเรียนรู้ดิจิทัลสูงกว่าห้องควบคุมที่จัดการเรียนรู้วรรณคดีไทยด้วยรูปแบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ: กระบวนการสอนรูปแบบโต้แย้ง, การเรียนรู้ดิจิทัล, ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้, วรรณคดีไทย

*ผู้ประพันธ์บทความ (corresponding author)

¹ นักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์บัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์

² อาจารย์ สาขาวิชาภาษาไทย คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์

³ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สาขาวิชาชีววิทยา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์

¹ Student in Thai Program of Faculty of Education, Valaya Alongkorn Rajabhat University under the Royal Patronage

² Lecturer, in Thai Program of Faculty of Education, Valaya Alongkorn Rajabhat University under the Royal Patronage

³ Assistant Professor, in Biology and General Science of Faculty of Education, Valaya Alongkorn Rajabhat University under the Royal Patronage

ไม่มีความหลากหลายหรือไม่เหมาะกับช่วงวัยของผู้เรียน และสื่อไม่เพียงพอ สื่อการสอนไม่น่าใจ เป็นต้น

อนึ่ง เมื่อพิจารณารณผลการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับ พฤติกรรมการเรียนรู้วิชาภาษาไทย ในสาระที่ 5 วรรณคดี และวรรณกรรม ของผู้เรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ฯ จำนวน 100 คน พบว่า ผู้เรียนได้ประสบปัญหาการได้รับ ข้อมูลทางการเรียนรู้ลักษณะผู้สอนเป็นศูนย์กลาง (Passive Learning) ที่มุ่งเน้นการจดบันทึก การรับฟังผู้สอนบรรยาย การท่องจำ และการใช้สื่อเทคโนโลยีดิจิทัลเฉพาะผู้สอน โดยที่ผู้เรียนมีความสนใจการเรียนรู้ รูปแบบ Active Learning ที่มีการประยุกต์เครื่องมือ อุปกรณ์ และ เทคโนโลยีดิจิทัล เนื่องจากการจัดการเรียนรู้ข้างต้น มีลักษณะสำคัญที่ส่งเสริมทางด้านความคิด มีส่วนร่วม ในการปฏิบัติจริง สนับสนุนส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดความร่วมมือ การสร้างปฏิสัมพันธ์ร่วมกัน มีการสร้างองค์ความรู้ผ่านการใช้ กิจกรรมที่ครูจัดเตรียมไว้ให้อย่างหลากหลาย (วิภาวรรณ ประทุมวัน, 2566)

ข้อบกพร่องของกระบวนการจัดการการเรียนรู้ วรรณคดีไทยในข้างต้น ส่งผลให้เกิดผลกระทบด้านคุณภาพ ผู้เรียนที่ไม่สอดคล้องกับเป้าหมายตามยุทธศาสตร์ชาติ พ.ศ. 2560 และกระทรวงศึกษาธิการ ผู้วิจัยจึงได้ศึกษาแนวทาง แก้ไขปัญหาการเรียนรู้อรรถคดีไทย และพัฒนาคุณภาพ ผู้เรียนด้วยรูปแบบการสอนที่ทันสมัย และสอดคล้องกับ ช่วงวัยของผู้เรียน ด้วยกระบวนการสอนรูปแบบโต้แย้ง (Argument Driven Instructional Model) หรือ ADI เสนอโดย Sampson, Grooms และ Walker นักการศึกษา ชาวอเมริกันในปี ค.ศ. 2009 ที่มีจุดเด่นคือ การโต้แย้ง หรือ กิจกรรมทางสังคมที่เป็นการสื่อสารระหว่างบุคคลที่ส่งเสริม การมีอิสระทางด้านความคิด โดยลำดับขั้นตอนกระบวนการสอน รูปแบบโต้แย้ง (ADI) มีลำดับขั้นการเรียนรู้ 8 ขั้นตอน Walker et al. (2012) ได้แก่ ขั้นที่ 1 การระบุภาระงาน ขั้นที่ 2 การสำรวจและรวบรวมข้อมูล ขั้นที่ 3 การสร้าง ข้อโต้แย้งชั่วคราว ขั้นที่ 4 กิจกรรมการโต้แย้ง ขั้นที่ 5 การเขียนรายงานผลการสำรวจตรวจสอบ ขั้นที่ 6 การทบทวน รายงานโดยเพื่อน ขั้นที่ 7 การปรับปรุงรายงาน ขั้นที่ 8 ขั้นการอภิปรายสะท้อนที่ชัดเจน

จากกระบวนการสอนรูปแบบโต้แย้ง (ADI) แต่ละ ขั้นตอน พบว่าส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และ

การลงมือปฏิบัติด้วยตนเองมากกว่าเน้นท่องจำหรือ การเรียนรู้ในลักษณะเดิม อีกทั้งส่งเสริมให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์ ทางสังคม อันนำไปสู่กระบวนการจัดการเรียนการสอน ที่ความสอดคล้องกับการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนและ ความต้องการของผู้เรียนในปัจจุบัน นอกจากนี้ เมื่อพิจารณา ลักษณะผู้เรียน ที่เกิดมาพร้อมกับยุคที่โทรศัพท์มือถือ คอมพิวเตอร์ อินเทอร์เน็ต เครื่องมือสื่อสาร และเครื่องมือ อิเล็กทรอนิกส์ต่าง ๆ ได้เข้ามาเป็นส่วนหนึ่งของชีวิตประจำวัน (ถนอมพร เลหาจรัสแสง, 2561) ผู้วิจัยจึงเลือกใช้ กระบวนการสอนรูปแบบโต้แย้ง (ADI) ที่นำเทคโนโลยี ดิจิทัลร่วมบูรณาการเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพทางการเรียนรู้ มากยิ่งขึ้น ดังที่ Mellanby & Theobald (2014) กล่าวว่า การจัดการเรียนการสอนที่เหมาะสมต่อผู้เรียน ยุค Gen Z ต้องบูรณาการเทคโนโลยีกับการเรียนการสอนในชั้นเรียน และที่สำคัญควรมีระบบอินเทอร์เน็ตสำหรับการเข้าถึง ข้อมูลความรู้ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของการเรียนรู้ดิจิทัล ที่มุ่งเน้นการบูรณาการเทคโนโลยีดิจิทัล (Digital technology) และอุปกรณ์ดิจิทัล (Digital devices & Tools) ในการ จัดการเรียนรู้สำหรับโลกยุคใหม่ (วิชัย วงษ์ใหญ่ และมารุต พัฒนาผล, 2562) ทั้งนี้ การเรียนรู้ดิจิทัลสามารถส่งเสริม หรือพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้วรรณคดีไทย ให้ดีขึ้นได้ในระดับหนึ่ง สอดคล้องกับชัยวัฒน์ แก้วพินงาม (2561) นัชชา เฟิงภิญโญ (2566) และ Lukitasari et.al. (2021) ที่กล่าวถึง ผลของการใช้เทคโนโลยีในการพัฒนา ผลสัมฤทธิ์ในการเรียนรู้ภาษาไทยและภาษาต่างประเทศ ว่าการใช้เทคโนโลยีร่วมกับกลยุทธ์การจัดการเรียนการสอน อื่น ๆ สามารถพัฒนาผลสัมฤทธิ์และส่งเสริมทักษะ ด้านอื่น ๆ ให้ผู้เรียนได้

จากปัญหาของการจัดการศึกษาไทย และแนวทาง พัฒนาคุณภาพผู้เรียนด้วยกระบวนการจัดการเรียน การสอน ดังที่ปรากฏข้างต้น ผู้วิจัยจึงสนใจสังเคราะห์ กระบวนการสอนรูปแบบโต้แย้ง (ADI) ร่วมกับการเรียนรู้ ดิจิทัล เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพทางการเรียนและพัฒนา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้อรรถคดีไทยของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏ วไลยอลงกรณ์ฯ และจากการศึกษาค้นคว้าผู้วิจัยคาดหวังว่า ผู้เรียนสามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ได้จริงในโลก ยุค Next Normal

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้
วรรณคดีไทย ด้วยกระบวนการสอนรูปแบบโต้แย้ง (ADI)
ร่วมกับการเรียนรู้ดิจิทัลของห้องทดลอง ระหว่างหลังได้รับการ
การเรียนรู้เทียบกับเกณฑ์ ร้อยละ 70

2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้
วรรณคดีไทยหลังได้รับการเรียนรู้ ระหว่างห้องทดลอง
ที่ได้รับการสอนรูปแบบโต้แย้ง (ADI) ร่วมกับการ
การเรียนรู้ดิจิทัล กับห้องควบคุมที่ได้รับการสอน
รูปแบบปกติ

สมมติฐาน

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้วรรณคดีไทยด้วย
กระบวนการสอนรูปแบบโต้แย้ง (ADI) ร่วมกับการเรียนรู้
ดิจิทัลของห้องทดลอง ระหว่างหลังได้รับการเรียนรู้
เทียบกับเกณฑ์ สูงกว่าหรือเทียบเท่าร้อยละ 70

2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้วรรณคดีไทยหลัง
ได้รับการเรียนรู้ของห้องทดลองที่ได้รับการสอน
รูปแบบโต้แย้ง (ADI) ร่วมกับการเรียนรู้ดิจิทัลสูงกว่า
ห้องควบคุมที่ได้รับการสอนรูปแบบปกติ

ขอบเขตการวิจัย

1. ประชากร/กลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่
3 ของโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ฯ
สังกัดมหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ฯ ภาคเรียนที่ 1
ปีการศึกษา 2566 จำนวน 8 ห้องเรียน รวมนักเรียนทั้งหมด
322 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่
3 จำนวน 2 ห้องเรียน ได้แก่ ห้องทดลอง (ม.3/6) มีนักเรียน
จำนวน 40 คน และห้องควบคุม (ม.3/7) มีนักเรียนจำนวน
40 คน ที่ได้จากการสุ่มแบบแบ่งกลุ่ม (Cluster random
sampling)

2. ตัวแปร

2.1 ตัวแปรต้น คือ กระบวนการสอนรูปแบบโต้แย้ง
(ADI) ร่วมกับการเรียนรู้ดิจิทัลและกระบวนการสอน
รูปแบบปกติ

2.1 ตัวแปรต้น คือ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้
วรรณคดีไทย

วิธีการดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยกึ่งการทดลอง (Quasi
Experimental Research) โดยมีรูปแบบ Non-Equivalent
Control Group Posttest Only Design ที่เก็บรวบรวม
ข้อมูลหลังการทดลองของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม
ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
ของโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ฯ
สังกัดมหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ฯ ภาคเรียนที่ 1
ปีการศึกษา 2566 จำนวน 8 ห้องเรียน รวมนักเรียนทั้งหมด
322 คน และกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยได้จากการสุ่มแบบ
แบ่งกลุ่ม (Cluster random sampling) ได้แก่ ห้องทดลอง
(ม.3/6) และห้องควบคุม (ม.3/7) ที่มีนักเรียนห้องละ 40 คน

การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือวิจัย มีดังนี้

1) แผนการจัดการเรียนรู้ รูปแบบโต้แย้ง (ADI)
ร่วมกับการเรียนรู้ดิจิทัล ผู้วิจัยได้ศึกษาทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง
กับกระบวนการสอนรูปแบบโต้แย้ง (ADI) ของปณณพร
จันชัยภูมิ (2563) Walker et al. (2012) และ The ADI
Design Challenge Model (n.d.) และศึกษาทฤษฎี
ที่เกี่ยวข้องกับการเรียนรู้ดิจิทัล ตามแนวคิดของ Digital
Learning Now (2014) และ Tomei (2007) อ้างถึงในฤทธิศา
เนียมหอม และสุมาลี เชื้อชัย (2564) จากนั้นผู้วิจัยได้
สังเคราะห์กระบวนการสอนรูปแบบโต้แย้ง (ADI) ร่วมกับ
การเรียนรู้ดิจิทัล โดยมีรายละเอียด ดังนี้

ขั้นที่ 1 การระบุภาระงาน คือ ผู้สอนแนะนำ
หัวข้อสำคัญหรือกำหนดคำสั่งให้นักเรียนศึกษาข้อมูล
จากสื่อออนไลน์ เช่น เว็บไซต์ข่าวออนไลน์, ปัญหาสังคม
จากแฮชแท็กออนไลน์ ฯลฯ เพื่อให้นักเรียนเกิดข้อสงสัยที่นำ
ไปสู่การระบุภาระงานที่นักเรียนต้องปฏิบัติเพื่อตอบข้อสงสัย

ขั้นที่ 2 การสำรวจและรวบรวมข้อมูล
คือ ผู้สอนกำหนดให้นักเรียนทำงานเป็นกลุ่มย่อย 4-5 คน
เพื่อสำรวจสืบค้น ตรวจสอบ เก็บรวบรวม วิเคราะห์ และ
อธิบายข้อมูล ในรูปแบบการบันทึกที่ไม่เป็นทางการ เพื่อใช้
สำหรับนำไปสร้างเป็นหลักฐานการศึกษาหรือข้อโต้แย้ง
โดยสามารถเลือกใช้สื่อการเรียนรู้ออนไลน์ เช่น หนังสือ

อิเล็กทรอนิกส์, เว็บไซต์, ฐานข้อมูลออนไลน์, YouTube ฯลฯ

ขั้นที่ 3 การสร้างข้อโต้แย้งชั่วคราว คือ ผู้สอนจัดกิจกรรมให้นักเรียนได้ร่วมกันสร้างข้อโต้แย้งกันภายในกลุ่มย่อยของนักเรียน เพื่อตรวจสอบผลการรวบรวมข้อมูลผ่านการโต้แย้งภายในกลุ่ม โดยสามารถเลือกใช้โปรแกรมกระดานบอร์ดออนไลน์ เช่น Miro, Classroom screen, Whiteboard.fi ฯลฯ

ขั้นที่ 4 กิจกรรมการโต้แย้ง คือ ผู้สอนจัดกิจกรรมโต้วาทีและกำหนดยุติหรือหัวข้อโต้แย้งแก่นักเรียน เพื่อเป็นการนำเสนอผลการสำรวจตรวจสอบและข้อโต้แย้งของกลุ่มร่วมกับเพื่อนร่วมชั้นเรียน กิจกรรมข้างต้นมุ่งเน้นการโต้แย้งที่ใช้หลักการและเหตุผลมากกว่าการใช้วาจาพิสัย โดยสามารถเลือกใช้เครื่องมือดิจิทัลประกอบการโต้แย้งได้ เช่น การจับเวลาโต้แย้งด้วยเว็บไซต์จับเวลาออนไลน์ เป็นต้น

ขั้นที่ 5 การเขียนรายงานผลการสำรวจตรวจสอบ คือ ผู้สอนกำหนดให้นักเรียนเขียนรายงานผลการสังเคราะห์ความรู้จากการรวบรวมความรู้ด้วยตนเองและการรวบรวมความรู้ผ่านผลการโต้แย้งโดยสามารถเลือกใช้เครื่องมือ Microsoft Word หรือเครื่องมืออื่น ๆ เพื่อจัดทำรายงาน

ขั้นที่ 6 การทบทวนรายงานโดยเพื่อน คือ นักเรียนจับคู่นำเสนอรายงานของตนกับเพื่อนและประเมินรายงานของเพื่อนเป็นรายบุคคล จำนวน 1 คน ต่อ 1 ผลงาน โดยสามารถเลือกใช้สื่อการประเมินผลงานเป็นเครื่องมือ Google Forms หรือเครื่องมืออื่น ๆ

ขั้นที่ 7 การปรับปรุงรายงาน คือ นักเรียนต้องแก้ไขและปรับปรุงรายงานผลการสำรวจตรวจสอบตามคำแนะนำของเพื่อน และปรับปรุงแก้ไขส่วนอื่น ๆ ให้เรียบร้อยก่อนส่งให้ผู้สอนประเมินผล

ขั้นที่ 8 การอภิปรายสะท้อนที่ชัดเจน คือ ผู้สอนและนักเรียนร่วมกันอภิปรายสะท้อนในหัวข้อที่ศึกษาเพื่อวินิจฉัย (diagnostic assessment) ซึ่งเป็นการเสนอแนะแนวทางพัฒนาผลการศึกษาต่อไปในอนาคต โดยสามารถเลือกใช้สื่อการสะท้อนคิดเป็นเครื่องมือระดมสมองออนไลน์ เช่น Wordclouds.com เป็นต้น

ทั้งนี้ ผลการประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ โดยผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน พบว่ามีคะแนนเฉลี่ย 4.50 (S.D.=0.27) จากแบบมาตราส่วนประเมินค่า (Rating scale) 5 ระดับ ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ที่มีความสอดคล้องอยู่ในระดับเหมาะสมมากที่สุด

2) แผนการจัดการเรียนรู้รูปแบบปกติ ผู้วิจัยได้ศึกษากระบวนการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยตามคู่มือมือครูของกรมวิชา จากนั้นจึงสร้างแผนการจัดการเรียนรู้ที่มีกระบวนการจัดการเรียนรู้ 3 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน ขั้นสอน และขั้นสรุปผลการเรียนรู้ ทั้งนี้ ผลการประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ โดยผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน พบว่ามีคะแนนเฉลี่ย 4.33 (S.D.=0.35) จากแบบมาตราส่วนประเมินค่า (Rating scale) 5 ระดับ ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ที่มีความสอดคล้องอยู่ในระดับเหมาะสมมาก

3) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ผู้วิจัยได้ศึกษาหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และ หนังสือเรียนรายวิชาพื้นฐานภาษาไทย จากนั้นจึงสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์หลังได้รับการเรียนรู้วรรณคดีไทย รูปแบบปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ และคัดเลือกเพื่อนำไปใช้จำนวน 20 ข้อ ทั้งนี้ ผลการประเมินแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน พบว่ามีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) อยู่ระหว่าง 0.60-1.00 มีค่าความยากง่าย (p) อยู่ระหว่าง 0.24-0.80 มีค่าอำนาจจำแนก (r) อยู่ระหว่าง 0.27-0.87 ค่า Cronbach's Alpha Coefficient) เท่ากับ 0.91 จากผลการทดลองใช้ (Try out) กับนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน

การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้

ผู้วิจัยได้ดำเนินการวัดผลสัมฤทธิ์หลังได้รับการเรียนรู้จากกลุ่มตัวอย่างวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติเพื่อทดสอบสมมติฐานด้วยสถิติ One sample t-test (ทดสอบสมมติฐานข้อที่ 1) และ สถิติ t-test for Independent Samples (ทดสอบสมมติฐานข้อที่ 2)

ผลการวิจัย

1. ผลการจัดการเรียนรู้วรรณคดีไทยด้วยกระบวนการสอนรูปแบบโต้แย้ง (ADI) ร่วมกับการเรียนรู้ดิจิทัลของกลุ่มทดลอง ที่มีคะแนนผลสัมฤทธิ์หลังการเรียนรู้เทียบกับเกณฑ์ที่กำหนด ร้อยละ 70 ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ผลสัมฤทธิ์หลังการเรียนรู้เทียบกับเกณฑ์ที่กำหนด

คะแนนการทดสอบของกลุ่มทดลอง	ร้อยละ 70 ของคะแนนเต็ม = 14 คะแนน					
	ค่าเฉลี่ย	n	S.D.	df	t	Sig.
หลังได้รับการเรียนรู้	17.15	40	2.455	39	8.114*	.001

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ค่า Sig < .05

จากตารางที่ 1 พบว่าคะแนนผลสัมฤทธิ์หลังการเรียนรู้ของกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดการเรียนรู้วรรณคดีไทยด้วยกระบวนการสอนรูปแบบโต้แย้ง (ADI) ร่วมกับการเรียนรู้ดิจิทัล มีคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 17.15 คะแนน ของคะแนนเต็ม 20 คะแนน ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด คือ ร้อยละ 70 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. ผลการจัดการเรียนรู้เปรียบเทียบคะแนนผลสัมฤทธิ์หลังการเรียนรู้ของกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดการเรียนรู้วรรณคดีไทยด้วยกระบวนการสอนรูปแบบโต้แย้ง (ADI) ร่วมกับการเรียนรู้ดิจิทัล กับกลุ่มควบคุมที่ได้รับการจัดการเรียนรู้วรรณคดีไทยรูปแบบปกติ ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ผลสัมฤทธิ์หลังการเรียนรู้ของกลุ่มทดลองเทียบกับกลุ่มควบคุม

กลุ่ม	ค่าเฉลี่ย	n	S.D.	df	t	Sig.
ทดลอง	17.15	40	2.455	69.926	4.884*	.048
ควบคุม	13.85	40	3.498			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ค่า Sig < .05

จากตารางที่ 2 พบว่ากลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดการเรียนรู้วรรณคดีไทยด้วยกระบวนการสอนรูปแบบโต้แย้ง (ADI) ร่วมกับการเรียนรู้ดิจิทัลมีคะแนนผลสัมฤทธิ์หลังการเรียนรู้สูงกว่าการจัดการเรียนรู้วรรณคดีไทยรูปแบบปกติของกลุ่มควบคุม โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 17.15 และ 13.85 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการศึกษา พบว่าคะแนนผลสัมฤทธิ์หลังการเรียนรู้ของกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดการเรียนรู้วรรณคดีไทยด้วยกระบวนการสอนรูปแบบโต้แย้ง (ADI) ร่วมกับการเรียนรู้ดิจิทัล สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด คือ ร้อยละ 70 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดการเรียนรู้วรรณคดีไทยด้วยกระบวนการสอนรูปแบบโต้แย้ง (ADI) ร่วมกับการเรียนรู้ดิจิทัลมีคะแนนผลสัมฤทธิ์หลังการเรียนรู้สูงกว่าการจัดการเรียนรู้วรรณคดีไทยรูปแบบปกติของห้องควบคุม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ผู้วิจัยพบประเด็นที่ควรนำมาอภิปราย ดังนี้

1. ผู้วิจัยได้จัดการเรียนรู้วรรณคดีไทยด้วยกระบวนการสอนรูปแบบโต้แย้ง (ADI) ทั้ง 8 ขั้นตอน อันส่งเสริมให้นักเรียนเกิดแรงผลักดันในการต่อยอดผลการศึกษาและเกิดความกระตือรือร้นต่อทุก ๆ กระบวนการสอน เนื่องจาก นักเรียนได้ลงมือหาแนวทางแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ด้วยตนเองและผู้อื่นผ่านการโต้แย้ง การอภิปรายภายในกลุ่มย่อย การเสนอแนะผู้อื่น และการรับข้อเสนอนแนะผู้อื่น ซึ่งส่งผลให้นักเรียนเกิดองค์ความรู้ใหม่ที่ใช้แก้ไขปัญหา ดังที่ วีรพล แสงปัญญา (2562) กล่าวว่า นักเรียนที่มีการปฏิสัมพันธ์ร่วมกันกับผู้อื่น เช่น ครู เพื่อน

ที่มีความสามารถมากกว่า ส่งผลให้ผลลัพธ์ทางการเรียนรู้ และกระบวนการคิดของนักเรียนเปิดกว้าง โดยนักเรียนสามารถเรียนรู้ถึงวิธีการหรือความสำเร็จของการแก้ไขปัญหาได้ นอกจากนี้ การโต้แย้งถือเป็นส่วนสำคัญของกระบวนการสอนรูปแบบข้างต้น ที่ส่งผลให้นักเรียนมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ได้เรียนรู้การยอมรับความคิดเห็นที่แตกต่างหรือระบอบประชาธิปไตย อีกทั้งส่งเสริมทักษะวาทศิลป์ในการพูดอย่างมีเหตุผล ดังที่ พชรี ดินฟ้า และประยุทธ สุระเสนา (2564) กล่าวว่า ประโยชน์ของการพูดโต้แย้งอย่างเป็นระบบ มีประโยชน์ทั้งต่อผู้ฟังและผู้ใด เช่น เกิดความเข้าใจในหลักการ เหตุผล หรือแนวคิด เกิดประสบการณ์ที่แปลกใหม่ ด้านถ้อยคำสำนวน เป็นต้น จากการที่ผู้วิจัยได้ศึกษา งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการสอนรูปแบบโต้แย้ง (ADI) ในแนวทางการส่งเสริมหรือพัฒนาทักษะทางภาษา พบว่าไม่ปรากฏงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เนื่องจากงานวิจัยส่วนใหญ่ ได้ใช้กระบวนการสอนรูปแบบโต้แย้ง (ADI) ในการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้วิทยาศาสตร์หรือความสามารถในการให้เหตุผลเชิงวิทยาศาสตร์ แต่ทว่าไม่มีผลการวิจัยที่มีวัตถุประสงค์สอดคล้องกัน ดังที่ ปณณพร จันชัยภูมิและฉนวนรา สีที (2563) ได้ศึกษาผลของหน่วยการเรียนรู้ด้วยรูปแบบการสืบเสาะที่ขับเคลื่อนด้วยกลวิธีการโต้แย้ง ที่มีต่อความสามารถในการให้เหตุผลเชิงวิทยาศาสตร์ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนด้วยกลวิธีการโต้แย้ง มีค่าคะแนนเฉลี่ยมากกว่าเกณฑ์ที่กำหนดร้อยละ 70 อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ เช่นเดียวกับกับ KAÇAR (2021) ได้ศึกษาผลของวิธีการเรียนรู้แบบสืบเสาะแบบมีการโต้แย้ง (ADI) ที่มีต่อความเข้าใจของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนห้องทดลองที่จัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะแบบมีการโต้แย้ง (ADI) มีคะแนนการทดสอบหลังเรียนสูงกว่าห้องควบคุมอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ และพาอึหมีะ เจาะสา (2561) ได้ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนชีววิทยาก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยรูปแบบการสืบเสาะแบบมีการโต้แย้ง ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนชีววิทยาของนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยรูปแบบการสืบเสาะแบบมีการโต้แย้ง หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ดังนั้น กระบวนการสอนรูปแบบโต้แย้ง (ADI)

จึงมีผลต่อการส่งเสริมและพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ ในด้านการสอนภาษา ดังที่ Zhang, Wang and Wu (2020) และ Shu (2018) ได้ศึกษาการใช้กระบวนการโต้แย้งและการฝึกปฏิบัติในการสอนภาษา พบว่า กระบวนการฝึกปฏิบัติและการโต้แย้ง ส่งเสริมและพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ของผู้เรียนได้

2. ผู้วิจัยได้จัดการเรียนรู้วรรณคดีไทยที่บูรณาการการเรียนรู้ดิจิทัล ที่ส่งผลต่อการตอบสนองของ ความสนใจ ความถนัด และความต้องการเรียนรู้ของนักเรียนอย่างยิ่ง เพราะเครื่องมือดิจิทัลหรือเทคโนโลยีช่วยให้นักเรียนได้สืบเสาะค้นคว้าหาข้อมูลได้อย่างรวดเร็ว และนักเรียนได้ทำงานร่วมกันกับเพื่อนหรือผู้สอนผ่านสื่อออนไลน์ในทุก ๆ ช่วงเวลา ทุกสถานที่ อย่างสะดวกมากยิ่งขึ้น ทั้งนี้ การเรียนรู้ดิจิทัลมีความสำคัญต่อบทบาทของครูยุคใหม่ เพราะการจัดการเรียนรู้ในปัจจุบันจำเป็นต้องนำเทคโนโลยีเข้ามามีส่วนช่วยสอนในห้องเรียนและเป็นไปตามความต้องการของผู้เรียน (ภัทรพันธุ์ นิธิวิรัตน์สกุล, ชมพิสา สุทธอนันต์โกคิน และนันทพล คงพันธ์, 2566) ผู้วิจัยได้ศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเรียนรู้ดิจิทัลในด้านการส่งเสริมหรือพัฒนาทักษะทางภาษา พบว่า ญาณิศา เนียมหอม และสุมาลี เชื้อชัย (2564) ได้ศึกษาการเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนสื่อสารวิชาภาษาไทยของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมกับการเรียนรู้ดิจิทัลกับการสอนแบบปกติ มีความสอดคล้อง คือนักเรียนที่ได้รับการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมกับการเรียนรู้ดิจิทัล มีผลการทดสอบสูงกว่าการสอนแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ดังนั้น การเรียนรู้ดิจิทัล จึงมีผลต่อการส่งเสริมและพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 ผู้สอนควรมีวิธีการจรรโลงใจให้ผู้เรียน หลังกิจกรรมการโต้แย้งอย่างเหมาะสม เพื่อไม่ให้เกิดความไม่มั่นใจ รู้สึกพ่ายแพ้ ข้อย้อใจ ฯลฯ อันก่อให้เกิดความขัดแย้งและเจตคติที่ไม่ดีต่อการเรียนรู้

1.2 ผู้สอนควรตรวจสอบความพร้อมของผู้เรียน ในด้านต่าง ๆ เช่น ด้านความเสถียรของสัญญาณอินเทอร์เน็ต ในพื้นที่อยู่อาศัยของนักเรียน เป็นต้น

1.3 สถานศึกษาควรจัดสัมมนาหรืออบรม เกี่ยวกับการพัฒนาศักยภาพด้านการคิดสร้างสรรค์นวัตกรรมด้วยเทคโนโลยีสารสนเทศ เพื่อให้สอดคล้องกับแผนแม่บทด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (แผนแม่บท ICT) ฉบับที่ 3 และเพื่อพัฒนาครูให้ก้าวทันสื่อสังคมออนไลน์

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป ดังนี้

2.1 ควรพัฒนาตัวแปรตามในด้านพฤติกรรมที่สอดคล้องกับการเรียนรู้ดิจิทัล เช่น คุณธรรมในการใช้สื่อดิจิทัล เจตคติต่อการเรียนรู้ดิจิทัล เป็นต้น

2.2 ควรขยายการจัดการเรียนการสอนด้วยกระบวนการสอนรูปแบบโต้แย้ง (ADI) ร่วมกับการเรียนรู้ดิจิทัลร่วมกับรายวิชาอื่น ๆ และระดับชั้นอื่น ๆ

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- ชัยวัฒน์ แก้วพินางม. (2561). แนวทางในการผสมผสานดิจิทัลเทคโนโลยีเพื่อการสอนภาษา. *วารสารภาษาปริทัศน์*, 33, 241-266.
- ญาณิศา เนียมหอม และสุมาลี เชื้อชัย. (2564). การเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนสื่อสารวิชาภาษาไทยของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมกับการเรียนรู้ดิจิทัลกับการสอนแบบปกติ. [ปริญญาานิพนธ์มหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ].
<http://ir-ithesis.swu.ac.th/dspace/handle/123456789/1504>
- ถนอมพร เลหาจรัสแสง. (2561). *นวัตกรรมเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการศึกษาในยุคการเรียนรู้ 4.0*. ตองสาม ดีไซน์.
- นัชชา เพ็งภิญโญ. (2566). แนวทางในการผสมผสานพัฒนาสื่อการเรียนรู้ออนไลน์เทคโนโลยีความจริงเสริม ในรายวิชาภาษาไทย เรื่อง นิราศภูเขาทอง ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนเซนต์คาเบรียลสถานดิจิทัลเทคโนโลยีเพื่อการสอนภาษา. *วารสารเทคโนโลยีสื่อสารมวลชน มทร.พระนคร*, 8(2), 36-47.
- ปณณพร จันชัยภูมิ และณวรา สีที. (2563). ผลของหน่วยการเรียนรู้ด้วยรูปแบบการสืบเสาะที่ขับเคลื่อนด้วยกลวิธีการโต้แย้ง ที่มีต่อความสามารถในการให้เหตุผลเชิงวิทยาศาสตร์ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย. [วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ].
<http://ir-ithesis.swu.ac.th/dspace/handle/123456789/896>
- พัชรี ดินฟ้า และประยูทธ สุระเสนา. (2564). ผลการจัดการเรียนแบบใฝ่รู้ด้วยเทคนิคทำเป็นกลุ่ม-ทำคนเดียว เทคนิคร่วมกันคิดเทคนิคการสร้างแบบ เทคนิคการร้องเพลง เทคนิคการไต่ถามที่เทคนิคการแสดงบทบาทสมมุติเทคนิควิธีการอภิปรายกลุ่ม ที่มีต่อพฤติกรรมการเรียนรู้ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความพึงพอใจในการเรียนรายวิชา ภูมิศาสตร์การท่องเที่ยวไทย. *วารสารวิชาการ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์*, 8(1), 109-123. <https://so05.tci-thaijo.org/index.php/hssnsru/article/view/248989/171023>
- พาอิม๊ะ เจาะสา และณัฐวิทย์ พจนตันติ. (2561). ผลของการจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะแบบมีการโต้แย้งที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนชีววิทยาการคิดวิเคราะห์ และความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4. [วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์]. <http://kb.psu.ac.th/psukb/handle/2016/12159>
- ภัทรพันธุ์ นิธิวัฒน์สกุล, ฆนิสา สุธดาอนันต์โกคิน และนัชพล คงพันธ์. (2566). การเรียนรู้ดิจิทัลสำหรับครูยุคใหม่. *วารสารนวัตกรรมการศึกษาและการวิจัย*, 7(2), 677-686. <https://doi.org/10.14456/jeir.2023.45>
- วิชัย วงษ์ใหญ่ และมารุต พัฒนาผล. (2562). *Digital Learning*. http://www.curriculumandlearning.com/upload/Books/Digital%20Learning_1567488037.pdf
- วิภาวรรณ ประทุมวัน. (2566). ครูผู้นำการเปลี่ยนแปลงในศตวรรษที่ 21 กับการจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning). *วารสารปรัชญาดุสิตบัณฑิตทางสังคมศาสตร์*, 2(2), 15-32. <https://so08.tci-thaijo.org/index.php/dpsj/article/view/1805>

- วีรพล แสงปัญญา. (2562). *จิตวิทยาการเรียนรู้การสอน*. พิมพ์ครั้งที่ 2. สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี. (2566, 6 ธันวาคม). *การแถลงข่าวผลการประเมิน PISA 2022*.
<https://pisathailand.ipst.ac.th/news-21/>
- อรุณทัย อินทนิล, ภัคพล คำน้อย และกาญจนา วิชญาปกรณ์. (2565). สถานภาพงานวิจัยด้านการเรียนการสอน
วรรณคดีไทยช่วงปี พ.ศ.2555-2564. *วารสารครูพิบูล*, 9(2), 337-354. <https://so02.tci-thaijo.org/index.php/edupsru/article/view/259654/174702>
- DigitalLearningNow. (2014). *Digital Learning*. <http://digitallearningnow.com>
- Lukitasari, M., Handhika, J., Murtafiah, W. and Sukri, A. (2021). The schemes of students' understanding through digital argumentation in online learning during pandemic COVID-19. *Journal of Education and Learning (Edu Learn)*, 15(3), 368-375. <https://files.eric.ed.gov/fulltext/EJ1311444.pdf>
- Mellanby, J. & Theobald, K. (2014). *Education and learning: An evidence-based approach*. Ho Printing(M) Sdn Bhd.
- KAÇAR, S. (2021). Investigating the Effects of Argument-Driven Inquiry Method in Science Course on Secondary School Students' Levels of Conceptual Understanding. *Journal of Turkish Science Education*, 18(4), 816-845. <https://files.eric.ed.gov/fulltext/EJ1339469.pdf>
- The ADI Design Challenge Model. (n.d.). Argument-Driven Inquiry. <https://www.argumentdriveninquiry.com/the-adi-model/the-adi-design-challenge-8-stage-model>
- Tomei, L. (2007). *Integrating information & communications technologies into the classroom*. Robert Morris University.
- Walker, J. P., Sampson, V., Grooms, J., Anderson, B., & Zimmerman, C. O. (2012). Argument-driven inquiry in undergraduate chemistry labs: The impact on students' conceptual understanding, argument skills, and attitudes toward science. *Journal of College Science Teaching*, 41(4), 74-81. https://www.researchgate.net/publication/259041844_Argument-Driven_Inquiry_in_undergraduate_chemistry_labs_The_impact_on_students'_conceptual_understanding_argument_skills_and_attitudes_toward_science
- Shu, X.Y. 2018. Promoting Pragmatic Competence in Teaching English as a Foreign Language. *Open Access Library Journal*, 5(4), 1-8. https://www.scirp.org/pdf/OALibJ_2018042516112769.pdf
- Zhang, D., Wang, M., and Wu, J. G. 2020. Design and Implementation of Augmented Reality for English Language Education. *Augmented Reality in Education*, 217–234. https://www.researchgate.net/publication/338829552_Design_and_Implementation_of_Augmented_Reality_for_English_Language_Education
-